

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d., 6 luni 3 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru străintătate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 3 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhidieceane Sibiu, strada Măcelariilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelariilor Nr. 43.

Epistole nefrancoase se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere armoni — și timbru de 30 cr. pentru se-care publicare.

Sibiin 1 Martie.

Cartea stă deschisă înaintea pu- blicului în privința pașilor făcuți din partea bisericii gr. orientale române în afacerea scoalelor medice.

Cine va aștepta lucrul fără leac de părtinire, obiectiv, din actele procedeei în afacerea aceasta, se va convinge, că partea lui este a arhidieceanei, a consistoriului acesteia cu Arhiepiscopul și Metropolitul în frunte.

Însă din partea aceasta noi nu vrem se scotem capital de laudă pentru nimenea.

Sînt considerante, pe cari nu le eschăm mai de aproape și nu ni se șede nouă ale explica; dar nici nu avem lipsă de așa ceva, pentru că faptele vorbesc destul de lămurit. Ne mulțămim cu constatarea, că, încât privește partea morală, a afacerii, ori cine ar fi fost urditori și executorii ei, biserica gr. or. r. cmână întreagă, din Transilvania și Ungaria, a raportat o victorie strălucită. Ceealaltă parte, după împrejurările actuale, nu mai este în sfera puterii noastre, ci în a ministeriului și majorității parlamentului Ungariei.

Considerantele la care făcărăm aluino înse nu ne pot împedeca de a nu aminti unele păreri ale presei române preste tot, într'ucât aceea s'a pronunțat asupra reprezentației biserice gr. or. române, în afacerea scoalelor medice. Abstrăgînd dela unele foite cari, astăzi sînt în stare să laude, ridicînd pe cineva pînă la ceru și mîne se tragă pe acel cineva pînă în noroiu, avem să spunem cu satisfacțiune, că foi serioase din România, discutînd afacerea încă pe când ave numai estrasele din foile străine înaintea sa, s'au pronunțat favorabil reprezentației. Amintirea aceasta o facem numai pentru că și ai noștri, cari sînt ori și cum interesați în cauză, să se convingă din vocile nepărtinitoare despre succesul moral atins mai sus.

După această scurtă revistă însă trebuie să întorcem privirea asupra

părții celei și mai importante a afacerii, pentru că are mai mult să contribuie la soarta ulterioară a reprezentației. Cu toate că aceasta a fost că se poate de modestă și de loial; cu toate că nici nu numără toate gravimile din proiectul consistoriului arhidiecean: foi maghiare, cari stau aproape de guvernul unguresc, află că reprezentațiunea cuprinde *esagerațiuni*, ba chiar și *înclinări ostile statului*.

Se înțelege că organele guvernului, cari fac astfel de judecată sînt preocupate de zel iperbolic și așa câte cuvinte spun în direcțiunea aceasta spun și atâtea neadevăruri. În spusele lor înse întălmim acea importanță negativă, că dintrînsele transpiră, că în cercurile guvernului încă tot mai există părerea greșită, că pe poarele Ungariei nu sînt de alt ceva pe lume decât pentru că din ele să se creeze Maghiari.

Guvernul, respective ministrul, aușim, că a luat dela comisiunea parlamentară proiectul cu toate părerile, spre al studia de nou. Aceasta ni s'ar pare, că e un semn bun. Părerile guvernului însă care transpiră prin articuliile foilor sale, ne aduc aminte, că proiectul se poate întoarce în casa deputaților într'o formă, nouă însă poate și mai a-supritoare și cu vreo câteva frase frumoase pentru ochii străinătății, care nu cunoaște împrejurările noastre.

Cine va vrea să se convingă și mai bine despre verosimilitatea supozițiunilor noastre, cetească și corespondența dela Caransebeș, ce o publicăm mai la vale și nu ne îndoiim că va fi de acord cu noi.

Foile guvernamentale de care amintîrăm, de pe acum caută a face ceteritorilor lor plausibilă ideea, că naționalitățile și confesiunile negamiare sînt un domeniu de exploatat în folosul maghiarisării. Ear noae ne spun apriat că la legile de mai nainte nu avem să ne provocăm, de oare ce acestea se abrogă prin cele posterioare. Cu alte cuvinte, foile guvernului ne fac ilusorii terenul pe care ni' dă

legislațiunea statului, căci după dinsele, adecă după foile guvernamentale, legile aduse de parlament sînt numai *usque ad bene placitum* majorității eventuale parlamentare; nu inse pentru a garanta dreptari sigure poporațiunilor locuitoare pe teritoriul coroanei unguresci în sensul recerînțelor și trebuințelor poporațiunilor.

Dacă în adevăr parlamentul unguresc s'ar pune pe terenul indicat de iperzului unor fanatici în șovinism, am ajunge foarte departe. Atunci într'o formă modernă ar fi sancționată puterea, care poate desconsidera ori ce drept. Cei ce propagă însă doctrine de aceste credem că nici n'au cugetat la consecuțele ulterioare ale învețăturilor lor.

Vor face bine Românii și se le noteze bine aceste doctrine și se se convingă, căt de departe stăm de sfîrșitul luptei. Și dacă am raportat acum o victorie strălucită morală, să ne cugetăm din bună vreme la raportarea altor victorii pe terenul legal constituțional cu rezultate practice.

Ceea ce n'am făcut pînă acum, ori din care cause, să facem de aici încolo. Pentru că Românii, de ori care confesiune, pe lîngă apărarea autonomiei bisericilor lor au se nu pearăd din vedere că sînt și cetățeni ai statului și caatari au nu numai datorii dar și pretenșiunile la beneficiile cu care ori ce stat este datoriu cătra cetățeni săi.

În partea resăriteană a Ungariei proprii și în Transilvania d. e. sînt teritorii, întinse locuite aproape numai de Români. Sînt înse în aceste teritorii afară de cele confesionale, institute cari se se îngrijăcesc de cultura acestor poporații? Nici unul. Avem gimnasia de stat maghiare în mijlocul Românilor, avem preparandii de învețători și învețătoare maghiare în mijlocul Românilor, avem scoale reale maghiare de asemenea în mijlocul Românilor, susține de stat cu banii noștri, cu asudoarea noastră.

Dacă oamenii guvernului sînt așa de nemodești de vor se ne dispute și

dreptul de a cruța pe stat cu sposele pentru creșterea tineriei noastre, ar fi cu o slăbiciune mai mult cînd am mai privi indiferenți, cum se pregătesc a- ceeași oameni se făurescă arme contra noastră chiar și din bunăvoia noastră.

Revista politică.

Sibiin, în 1 Martie.

În prima linie diarele, într'o dispozițiune veselă, se ocupă cu bravura trupelor în Crivoscia. Nu vîd însă prin supunerea Crivosciei sînsă resculară și în Ergefovina, unde se poate întinde încă luni întregi. Momentul cel mai critic înse este acum Munte-negru, unde au fugit mulți Crivosciani și unde fug și Ergefoviani cînd numai au ce se face. Pășiva Austro-Ungaria mai energetic față cu Munte-negru pentru al sili să respecte neutralitatea mai prompt ca pînă acum? Eată o întrebare de care se leagă a doua: că o atitudine mai severă față cu Munte-negru nu va provoca un conflict cu protectorul din Prerensburg?

Mai multe diare au anunțat, că o întrunire nouă a delegațiunilor este aproape. Scirea aceasta a făcut mare senzațiune la bursă. „W. Abendpost” a pășit, a bună seamă spre a liniși spiritele, cu un dementa foarte energetic și hotărît contra acestei sciri. „P. LL.” care în Ungaria are același rol ca al diarului de seară din Viena, în Cislaiania, dice, că o întrunire a delegațiunilor nu e imposibilă.

Misiunea germână, trimisă la Constantinopole spre a duce Sultanolui asigurările de prietinie ale împăratului Wilhelm și ordinul său cel mai înalt, a părăsit capitala turcească spre a se întoarce acasă. — „Pester Lloyd” se declară bine informat asupra rezultatelor dobândite de misiune.

El ne spune, că Sultanol și consilieri săi au rămas atît de convingiți de bunele intenții ale Germaniei, încât misiunea se întoarce acasă cu încredințarea, că pe viitoriu Poarta ve întreține totdeauna cele mai strinsa

FOIȚA.

Metamorfizare de nume.

Cetitorii noștri nu se vor supăra de aceasta nomenclatură nouă, căci în lumea de așii civilizațiunea întru atată s'a desvoltat, încât sînt și de acei oameni civilizați, cari știu metamorfiza numele acelor indiviși, pe cari soarta i-a dăruit cu un nume jidano-nemțesc, românesc sau slavice.

Astăzi de voesci să te areți „bun patriot,” nu trebuie să faci alta, decăt să-ți pui în coada numelui un y tradițional sau un i modern, și atunci fi sigur că ajungi în „rai” mai nainte de a muri.

Un escu, un can sau un ici în coada numelui poate să te împingă la o mulțime de nefericiri — fără de voie; ba câte odată poți să ajungi și la „umbră”.

Și această stare de lucruri nu e vre o curiositate pentru noi cari trăim în „țeara urșilor”.

De vei merge în Francia, Germania, Anglia, în America sau în ori ce colț de lume, te vei pute convinge că nici Stephenson nici Thomas Edison nu a fost în stare a inventa vre o mașină pentru franțuzirea sau germanisarea numelor, — pre cînd „patrioții” noștri, — Ungurii, au fost atît de geniali, încât, fără multă batură de cap, au inventat o reunire pentru maghiarisarea numelor, care pentru taxa de 50 cr. te poate face un „bun patriot.”

Nu mai 50 cr.nerci și un nume patriotic — bună și efină speculație.

Rubrica „magyarosodás,” „magyarosítás,” „névváltoztatás” și „Namensveränderung” joacă o rolă principală în jurnalele unguresci; de unde se poate ușor vedea că tendințele „patrioților” noștri în această cestiune sînt un mijloc de viață pentru ei.

Pentru „patrioții” noștri ca să poată cuceri lumea întreagă nu e de lipsă decăt a face din Fischer, Klette, Karl, Gold, Zimmermann, Wolf, Petro-

vici, etc. câte un Halász, Keleti, Károlyi, Arany, Ács, Parkas, Petöffy etc. și atunci numai începe îndoială că acestia au fost din moși strămoșii lor Unguri — törzsgyökeres magyarok.

Mulțămătie sorții noastre, că noi Românii abia avem ici colo câte un Croitoriu, fiu de Popă sau Rogu, cari s'au metamorfozat în Szabó, Papfyy și Veress.

Ne place cînd vre o mamă face din numele de botez a fiului său Niculăe: Niculiță, Culiță, Liță, Culciu, Cula, Lic, Lae, Laiță, Luț etc. dar ne torturează mult datina unor zeloși patrioți, cari ne strămută conumele, precum Popa: Papp, Cocioșan: Kakasányi, Silvășan: Silvássy, Cristurean: Keresztury, Barbu: Szakáll, Moldovan: Moldoványi, Buzdugan: Buzogányi, și altele fără număr.

— Domnule! — frumos nume unguresc ai și totuși nu vorbesci bine unguresce, dișei amplotatului Aranyos din X.

— Dar cum voiu sci? căci nu sînt Ungur....

— Ah! Dta nu esti Ungur? — Asta nu se poate.

— Sînt Israelit, dar dl președinte n'a voit a mă protege colo sus pentru căscigarea acestui post, pînă ce nu mă lăpădai de numele meu Goldstein și mă făci Aranyos.

Bun exemplu de speculație; — dar se mai vedem unul de altă categorie.

— Cum e numele tîn cel adevărat, amice? — întrebă avocatul Y. pe președintele scaunului orfanal din Z.

— Bucuros îți voiu spune amice, replică președintele. Numele meu e Neica — curat românesc. Dar să-ți spun istoria întreagă de ciungăriile metamorfosării numelui meu și atunci nu vei mai fi curios.

Cînd eram copil — continuă președintele — și studiam la scoala română din B. ciparistiști îmi tăeară o literă din coada numelui și căpîrîm în locui un a cu apostrof din B. mersî în S. la scoala statului unde

legături cu imperiul german și că Sultanol va asculta, în ori ce afacere politică însemnată, sfaturile principelui Bismarck, numai din cauză că aceste sfaturi sînt „desinteresate.” — Un tratat de alianță, dice „Pester Lloyd”, nu s'a făcut. — Noi credem că ce s'a făcut e mai mult decît o alianță: e o subordonare a Turciei la voința Germaniei. — Iată cum un diplomat turcesc explică învoirea Sultanolului la o astfel de punere la cale:

Teara noastră n'are încă nici un trecut în concertul națiunilor civilizate și pentru aceasta mai are încă trebuință cîtva timp de cîte un sfat înțelept. Sfătuitorii noștri nu trebuie să caute însă a se preface în epitropi, cari nu au în vedere decît exclusiv interesele lor. Aceasta a înțeles-o bine principele Bismarck. El a vădut că așa numiții prietini ai noștri căntau să ne împie planuri pe cari nu le putem primi nici o feară independentă, îngritigă de viitorul ei, și el a înțeles și avantajul ce ar rezulta pentru Germania din prietenia cordială a unui popor viteaz, care este totdeauna gata să-și verse sîngele pentru sîntele sale drepturi. Astfel de prietenii nu numai că oferă un câmp întins pentru dezvoltarea comerului și industriei germane dar e și o garanție mai mult pentru unitatea Germaniei și pentru pacea europeană.*

Și Turcii dic cu toate acestea, că prietenia principelui Bismarck este desinteresată! — Dar nu vîd ei, ceea ce-și schimbă nu este de cît epitropul, exploatorul. Germania este substituită statelor apusene tot în rolul acestora.

„Pester Lloyd” ne mai spune, că din misiunea germană la Constantinopol a rezultat un mare folos și pentru Austro-Ungaria — Sultanol s'a obligat să înriurească asupra musulmanilor din Bosnia și Ertegovina, ca să nu ia parte la insurecțiune. El a înșarînat încă pe Derivș pașă, comandantul trupelor turcesci din Albania, și pe un cordon de-a lungul frontarilor bosnice spre a împiedeca trecerea de Albanezi în partea insurgentilor.

Ce dic oare Rusia și Franca la aceste achizițiuni ale Germaniei?

Rescoala.

Crivoscia este supusă, ne spun telegramele diarelor budapestane și vieneze.

Dela Crkovic în Crivoscia s'a telegrafat în 10 Martie n. la 2 oare după amiază. (Telegrama s'a trimis prin curier pînă la Risano): Este o oară deja de cînd flamura neagră-galbina flăie deasupra fortului Dragali. Resistența Crivoscianilor, după

o luptă bravuroasă de trei zile este înfrîntă cu totul. Cioporele bătute fug la Grahova și pe Nenovopolie; numai în strimtoarea dela Lugoglavă, unde minatori ruseci au așezat un sistem de mine și le au și aprins, se mai luptă un batalion al regimentului 14 de inf. și o baterie de munte cu rămășițele cele din urmă ale contrariului, dar asupra sfîrșitului luptei nu mai începe îndoiială, acum după ce celelate coloane degajate și victorioase pe toate punctele aleargă înfrăjutorul batalionului. Bucuria trupelor de victorie este extraordinară. Ceea ce au prestat în 8 și 9 Martie regimentul belovean Nr. 16. cel litoral Nr. 22 și cel caranseban (român) Nr. 43 în marșuri preste stînci de munte neospitale și lipsite de cărări și preste nemărginite ghețări și zăpedi, aparține în istoria resoaielor, celor mai admirabile marșuri forțate și se pot pune alătura cu trecerea din urmă a Rușilor în timp de iarnă preste munții Balcenilor. Batalioanele diviziunii Kober, cari au trecut preste uriașă Oriensca-Locva prin zăpada de un stîngin și 16 oare neîntrerupt au mers și s'au luptat, s'au acoperit cu glorie neopitoare. Prestațiunei celei excelente în marșuri a tuturor celor 7 coloane e a se atribui pererile cele caracteristice prin numărul cel restrîns, la o laltă cam 25 morți și răniți. Insurgenții se vedură din toate părțile incungurați s'au luai din coaste și prin aceasta scoși din pozițiunile lor fără de luptă îndelungată. Trupele au trecut preste toate culmile munților în front, se poate dice în linie desfășurată de bătaie, fără priver la abisuri și prăpăstii. Conceptul împracticabilității (sau neputinții de a străbate un loc) pentru trupele alocate nu mai există. Numai preste Oriensca-Locva precum și preste creasta stîncei Bela Greda, care era foarte ninsă și numai a rare ori călăcă de picior omenesc, batalioanele au trebuit se treacă desirrate, om după om, balanțînd, ca caprele, și apoi a se cobori sîniș în aduncime de pe culmile ghețarilor acoperiți cu zăpada. Până și animalele de bagagiu au refuzat serviciul în încordările aceste forțate. Unul dela reg. 16 a cădut în prăpăstie cu tunurile, cu bagagiul și cu încărcătura, altul și a înfrînt piciorarele și a trebuit să-și impuse. S'a dovedit că este absolut neputință de a trece baterii și coloane de proviant preste aceasta și preste ghețării, trupa însă a mers mai departe și așa a apărut pe neașteptate și suprinzînd la punctele predominant, unde resculații nu o au așteptat nici decum. Împrejurarea aceasta singură a adus pe inimic

din capul locului în confuziune. În Crivoscia lupta este acum terminată și acum se mai tratează numai de mesururile prin care să se asigure succesul. Pînă una alta observăm că Crivoscia trebuie să fie ocupată militarăscu trupe multe. Ziua operațiunilor erau favorite de timpul cel mai frumos, cu atît mai mult aveau trupele să sufere noaptea, de oare ce îndată după apusul soarelui începeau vînturile borale și soldații n'aveau nici corturi, nici țoale, ci numai ce purtau pe trupul lor; coloanelor de animale de bagagiu le era cu neputință și la mișca din loc pe liniile marșurilor descrise. Baronul Iovanovicu se întoarce astăzi cu statul major la Risano.

Din Ertegovina se telegrafează despre unele lupte neînsemnate din 8 Martie n. la Gorazda și despre negocieri de supunere din partea insurgenților cu comanda din stațiunea Conița.

Voci despre reprezentațiuni.

Cetim în „Timpul”:

Un proiect de lege depus în Camera Ungariei avea de țintă a introduce în scoalele secundare ale confesiunilor — deci și în acele ale bisericilor române — limba de propunere maghiară. Învederat că scopul acestei legi era de a maghiariza cu totul învățămîntul secundar și de-a pune limba națională a populațiunilor (pe cea română bunăoară) în linia a doua a unui obiect abia tratat în mod extraordinar și cît se poate mai pe deasupra.

În afacerea acestui proiect privor la scoalele secundare, I. P. SS. Miron Romanul Arhiepiscop și Metropolit al Românilor răsăriteni din Ardeal și Teara-ungurească, a adresat Camerei ungare un memoriu, din care „Pester-Loyd” estrage următoarele:

(urmează o parte din text):

Felicitam pe I. P. S. S. pentru acest ton demn și energic față cu încercările pe cît de perule, pe atît de neputincioase ale fraților Maghiari, de a confundă într'o singură apă de botez elemente etnice, egale la număr și cel puțin egale în cultură cu elementul maghiar înșeu. Ceea ce am avea de observat fraților maghiari este, că, dacă elementul lor etnic ar fi avut o putere înnăscută și firească de asimilare, această maghiarizare atît de mult dorită, s'ar fi întemplat fără nici o îndoiială cu sute de ani înainte. Dacă, dela anul 1000 după Christos pînă în ziua de astăzi, n'au putut s'o facă — în curs de nouă sute de ani aproape, cu toate sîngeroasele încercări ale Regilor, de a topi într'o religie și într'o limbă toate naționali-

țările — vor face-o astăzi în chiar epoca naționalităților, vor face-o astăzi amenințînd cu pumnul cele trei mari grupuri etnice ale Europei, latină, germană și slavă, a căror creațiune este Europa înșeu cu toată cultura și civilizația ei? Ori cît de mari oameni ar fi Maghiarii — și de sigur vom fi cei din urmă de-a nu recunoaște calitățile acestor popuri, în inima sa drept și generos — față cu marea mișcare națională a secolului nostru, ne e permis să ne îndoim în mod absolut de succesul tendințelor de maghiarizare și — precum ori-ce acțiune trezește reacțiunea — Maghiarii ni se pare că nu fac, în aceste momente de cumpînă pentru Europa, decît așa crea pericole de prisos acolo unde ele nu există, s'ar și-a ignora pericolele adevărate, cari vin cu totul din altă parte.

Correspondențe particulare

dela „Telegrafului Român”.

Caransebes, 25 Februarie 1882. (Gimnasiul din Caransebes).

Deciul celor 72 (nu 80) comune din fostul comitat al Severinului, prin care se obligă a da din interesele fondurilor grîntăresci 5%, pentru înființarea și susținerea unui gimnasiu complet în Caransebes, comunicat în corresponsența din 25 Dec. a. tr. a fost luat la cunoștință din partea congregațiunii comitatului Caraș-Severin.

Toceam ne bucuram de procedura cea corectă a congregațiunii, cînd eată că inspectorul scol. Francisc Suttner ne turbură această bucurie prin retutegul îndreptat contra concludsului comitatens.

Protestul acesta ne-a dovedit din nou, că organele guvernului nostru par că sînt plătite anume de o mână nevădută, că s'e ne instrîneze de poporul maghiar, cu care sîntem avisați de soarte a trăi ca frații.

După ce am înghițit și nodul acesta, mai mulți bărbați îngritigi de soartea acelor grîntieri, cari cu arma în mînă în tot locul au fost gata să-și jertfească și viața pentru tron și patrie, acelor grîntieri, cari la glasul Majestații Sale și-au lăsat părinții, femeile și copiii lor flămîndi, procurîndu-și înșei vestimintele trebuincioase în bătaie — de aci s'au format fundurile grîntăresci și s'au într'unut într'o conferență și au ales o deputațiune, care se întrevină atît la Ministrul președinte, cît și la Ministrul instrucțiuni publice.

În 22 Februarie n. la 11 oare înainte de amiază a fost primită deputațiunea de Ministrul de instrucțiune Trefort iar după amiază la 5 oare de ministrul președinte Tisza.

Ambilor Miniștri li s'a imnanat următoarea:

Reprezentațiune.*)

Înalte Ministeriu etc!

Cu resoluțiunea majestatică din 18 Maiu 1873 s'a otărit înființarea unui gimnasiu superior de stat în Caransebes, avîndu-se se ministrul de culte și instrucțiune publică a aduce în deplinire această prea înaltă otărire. Starea nefavorabilă financiară înșeu a țării a împiedecat crearea acestui gimnasiu de stat în Caransebes, ne putîndu-se vota în dietă ssele pentru înființarea și susținerea lui.

Prin rescriptul majestatic suslădat și prin intimatul ministerial ddo 27 Maiu 1873 Nr. 13676 este constatată lipsa unui gimnasiu superior în Caransebes.

Nici că putea fi altcum. Căci sub durata grantei statul s'a îngritig pentru institute de învățămînt pe teritoriul destul de întins — 61 de mile □ cu 100,000 de locuitori — al fostului

*) Coletele diare române sînt rugate a publica în coloanelor lor această reprezentațiune.

d nii profesori avură bunavoință a-mi scrie numele: Nyejka, după filologia cea mai nouă a lui Toldy Mersei la scoala poliglotilor din D, unde fiecare d. profesor prefăcu din Neica cel original cîte o anagramă tătarească. Acele fură compuse așa: Neika, Nejka Nyejca, Nyejka, Nyejka, Neyka, Nyejca, Neyca, Nyejca etc.

— Ah! esclamă avocatul, și tu ai suferit se facă ei asta?

— Protestele mele au fost numai oien aruncat în foc. Dar încă și mai mult. Cînd puționi după un post în Banat, i-mi veni decretul adresat pe numele Neicov, de unde apoi mai pe toate actele oficioase figura acest nume cîte odată schimbat în Nejkov și Neykow. La un banchet rēdică un Sērb pocul în sănătatea mea botēzēndu-mē Neicovici și toți strigară ca dintr'o gură: *ivio Neicovici*.

— Halaha! — rise cu hohot avocatul, te mai făcură încă și Herțogovt.

— Așa a fost — continuă președintele. Neguțătoria *Wärstenschlager*

la care soția mea făcea destule mosterii pe credit, imi trimise pe post o epistolă cu conto, pe a cărei convertă era numele meu scris: Nejkoff. Nici un cuvînt nu am grăit pînă nu aleargi la capturiu și aruncați epistolă și conto în foc, nu cumva să vadă compatrioții noștri acest nume și să mē denuncie de „panslavist.”

— Oh pēcătoșul de jidan! — adause avocatul plin de umire, privind pe parchetul mesei, pe care președintele scrisese mai mult de o duzină de nume, cari toate făceau pe Neica cel românesc.

La ce va mai fi de lipsă societatea de maghiarizare? De altmintrelea poate să fie și aceasta de trebuit pentru cei ce privesc patriotismul în implerea buzunarelor. Ce ar face patrioții noștri Unguri, cînd Francezii ar înființa o societate pentru frantzizarea numelor și ar face din Andrăsi: Andrieux, Munkasy: Monacheaux Ujfalvi: Oufolviy, Huszár: Chevalier și din Eber: Eubert.

San dacă Nemților le ar succeda a face din Cuskăsi: Dorscher, Keményi: Stärecker, Ujfalvi: Neudorfer, etc.

Ba încă mai mare curiositate ar putē face Români, romanizînd pe Molnár: Morariu, Lonyai: Lunescul, Berenyi: Berian, Dessewffy: Degetariu, Tisza:*) Tibiscul.

Ori cînd Sērbii ar schimba următoarele nume: Jányossy: Iovanovic, Mailáth:**) Milețici, Paulay: Pavlovici, Fekete: Trnogovtchi, Németh: Nemaț.

Sîntem convinși că „patrioții” noștri s'ar supēra mult de o așa propagandă.

P. S.

*) În Transilvania sînt mulți Români, țorani, cari poartă numele de Tisza; deci acest nume n'are lipsă de romanizare, căci este deja românesc. Red.

**) Și numele Mailat este foarte răspîndit printre Români din Transilvania. Red.

regiment romano-banatic Nr. 13 în treținând pe spelele statului în Caransebeș o școală medie militară bine organizată, care a corespuns pe deplin relațiilor de atunci și din carea un eșit o mulțime de bărbați harnici, cari au corespuns întru toate recerțelor de atunci, atât ca militari față cu statul, cât și ca administratori față cu regimentul; asemenea și în celelalte ramuri având fiecare ocaziune de a-și câștiga în acest institut cunoștințele necesare, care se pot câștiga într-o școală medie.

Dela desființarea acestei școli medii populațiunea de aici a fost lipsită de un mijloc cultural, și aceasta lipsă a fost pentru populațiune cu atât mai apăsătoare, căci starea materială a populațiunii nu a înconces ca să-și poată trimite pruncii la alte institute medii, unde susținerea pruncilor ar fi constat de 3—5 ori mai mult decât în Caransebeș.

Lipsa aceasta a unei școli medii în Caransebeș o simțim și până acum în mare măsură, căci inteligența în ținutul nostru decese rapid, așa d. e. din cauza aceasta nu putem avea contingutul necesar cu pregătirea recerțată de lege pentru statul învățătoresc și profesesc, suntem siliți a ne recruta până și notarii comunali de prin vecini; ear alți deregători mai mari din siul nostru nu avem.

Aceste considerațiuni destul de triste pentru ținutul nostru au făcut ca noi înșine să ne îngrijim de crearea unui gimnasiu superior în Caransebeș, ca astfel scăderea, ce o are populațiunea din lipsa unei școli medii să înceteze.

Drept aceea partea cea mai mare a comunelor din fostul regiment romano-banatic Nr. 13 au otărit prin reprezentațiunile lor legale ca din interesele fondului grănităresc de creștere și de cultură și a fondului general grănităresc de avere să dea 5% respective 3% pentru înființarea și susținerea unui gimnasiu superior în Caransebeș.

Comunele au subscerut aceste otătiri ale lor municipiului spre aprobare.

Eară municipiul în congregațiunea generală ținută în 16 Ianuarie a. c. și dările următoare pertractând această cauză din considerațiune:

1. că în înțelesul §-lui 6 al rescriptului maestic din 9 Iunie 1872 în articulat în legea țării prin art. de lege XXVII din 1873 fondul grănităresc de creștere și de cultură, precum și fondul general grănităresc de avere se administrează de comune, care sunt îndreptățite în propriul cerc de activitate a dispune cu interesele acestor fonduri spre scopări de creștere umanitare și economice-naționale;

2. că comunele în înțelesul legii memorate au avut deplin drept a dispune de interese spre înființarea unui gimnasiu complet în Caransebeș;

3. că comitatul ca for de controlă față de comune, numai decisiuni în contrarietate cu legea le poate desaproba și nimici: au luat decisiunile comunelor aduse în cauza memorată spre știință.

În contra acestei decisiuni a congregațiunii generale reprezentantele comitatens Francisc Suttag, carele e totdeotdată și inspector reg. de școli a recurs la Excelența Sa dl. Ministrul de interne cerând nulificarea decisiunilor aduse de comune și luate la cunoștință din partea municipiului, din motiv că în comunele respective învățătorii dela școlile populare nu ar fi salariați destul de bine.

Nu înțelegem această procedură a dlui inspector scolar carele tocmai după poziție s'a, ar fi dator a face tot ce e posibil pentru înființarea de institute culturale, dar nu ale impe-

deca înființarea lor; căci este evident cumcă prin neaplicarea decisiunilor comunale învățătorii poporali nu se salarisează mai bine, de oare ce salarizarea insuficientă a numiților învățători își are cauza în aceea tristă împrejurare că în fostul comitat al Severinului nu s'a pus încă în lucrare § 82 al Regulamentului scolar din 1877.

Afară de aceasta în cele mai multe comune sînt fonduri școlare speciale, menite pentru îmbunătățirea salariilor învățătoareci, ale căror venite însă nu se folosesc conform mențiunii lor.

În fine înființarea de școli medii din venitele numitelor fonduri nu este nimic nou, căci toate școlile medii din fostul confiniu militar s'au înființat din aceste fonduri.

Noi nu ne îndoiim, că înaltul Ministeriu de interne va aproba decisiunile comunelor aduse pe baza legală sub formele legale și că prin urmare va respinge recursul nemotivat al reprezentantului comitatens și inspectorului scolar regesc Francisc Suttag. Cu toate acestea noi cei subscrisii am venit în persoană, ca să ne rugăm pe Excelența Voastră, ca luând în considerațiune cele espuse să ne dai mână de ajutor pentru ca să ne împlinim lipsa atât de simțită pentru înființarea unui gimnasiu superior în Caransebeș.

Ce se atinge de mijloacele ce ne stau nouă la dispozițiune pentru acoperirea spelelor împreunate cu înființarea acestui gimnasiu avem onoare a ve aduce la cunoștință următoarele:

Spele aproximative ale gimnasiului sînt:

Un director cu salariu anual de 1,200 fl.; pentru cartir 200 fl., pașale 200 fl., la olaltă	1,600 fl.
Șese profesori cu salariu anual de câte 1,000	6,000 fl.
Șese profesori cu câte 800 fl.	4,800 fl.
Bani de cotele pentru 12 profesori câte 150 fl.	1,800 fl.
Un pedel cu salariu și cortel natural de	360 fl.
Pentru încălțit, luminație etc.	600 fl.
Pentru bibliotecă, mușeu	640 fl.
Suma	15,800 fl.

Acoperirea aproximativă:

1. Din venitele fondului grănităresc de creștere și de cultură, apoi din ale fondului general grănităresc de avere de circa 250,000 fl. a 5%

2. Din venitele fondului neîmpărțit al școlii militare și reale de circa 30,000 fl. a 5%

3. Dela comunitatea de avere

4. Diecesa gr. or. a Caransebeșului

5. Din fundațiunea Hațegănan de 500 fl. a 5%

Suma 17,525 fl.

Pe lângă aceasta comunele mai au și edificiul recerut, corespunzător și merit anume pentru o școală medie așa încât pentru înlocuirea gimnasiului proiectat este pe deplin îngrijită.

Din acestea este evident, că avem și mijloacele materiale pentru susținerea unui gimnasiu complet cu 8 clase, care mijloace, la cas de lipsă, se pot mări.

Prin urmare rugarea noastră atât din punct de vedere legal, cât și material, este pe deplin întemeiată.

După toate acestea subscrisii venim cu tot respectul a ne repeti rugarea, ca Excelența Voastră să binevoită a ne da puternicul scurs moral, ca întreprinderea noastră salutară și neaprat de lipsă pentru populațiunea

din fostul regiment romano-banatic Nr. 13 să o putem cât mai curând realiza.

Caransebeș 18 Februarie 1882.

Traian Doda m. p. Filaret Musta m. p. Ioan Bartolomeu m. p. Iosif Seracin m. p. George Băișiu m. p. Const. Niagul m. p.

La deputațiunea aceasta s'au mai alăturat dñii deputați dietali Dr. Gal, Al. Roman și G. Serb.

Deputațiunea a fost primită la ambii ministri, cu deosebire însă la Ministrul președinte Tisza cât se poate de călduros.

Justa cerere a bravilor grăniceri cred că se va împlini și dacă mai există o picătură de dreptate și de resonant în statutul nostru cu 1 Septembrie a. c. vom deschide doritul gimnasiu.

Se aușim de bine!

Academia română.

Raportul anual al secretarului general la deschiderea sesiunii din 1882.

I. În conformitate cu art. 12 din regulamentul nostru general, am onoare a prezenta Domniei-voastre, raportul meu cu arătarea pe scurt a lucrărilor urmate în cursul anului încetat academic.

Mai înainte de toate Secretarul general și împlinesc datoria tristă de a aminti D-voastre pierderea unuia dintre cei mai muncitori bărbați de știință, a colegiului nostru D. Dr. Vasilescu. În numele Academiei, Delegațiunea a comunicat familiei regretatului coleg, condoleanțele sale, și îndată ce veți fi dat neîndoișă D-voastră aprobare, portretul lui va lua locul ce i se cuvine în galeria Academiei, alături cu ale neuitaților Laurian și Hodoș, aședate aci de curând, cei mai recenți premergători lui Vasilescu în calea eternității. Cum nu vom voi să revedem și să salutăm cu iubire și recunoștință chipurile scumpe nouă ale acelora mai dinainte plecați din sinul României, pe acea cale fără întoarcere? Așa salutată Academia, în trecutul an, spre neuitatul s'au președinte I. Eliade Rădulescu la picioarele statuei ce i-a rădicat recunoștința țerei. Dl. membru V. Maniu, la ocaziunea solemnă desvîliri a acestei statue a dus umbrei marelui literator graiul dela inima vechilor sei colegi.

Ca și dl. Maniu în Bucuresci, în Transilvania dl. G. Bariș salută în numele Academiei, la desvelirea sea solemnă, chipul de marmoră al altui coleg neuitat, al lui Papiu Ilarian, aședat pe colțul de pământ în care reapașă rămășițele lui mortale.

Fie Domnilor membrii ca să putem ne întări salutata alături cu aceste meritate statue, colo, la intrarea noastră în această încintă, statele tuturor acelora, cari au precedat prețoi acesti bărbați, în opera mare a regenerării noastre naționale!

II. Activitatea de peste an a Academiei se manifestă prin 40 ședințe, ținute cum se constat prin atâte procese-verbale ale lor.

Din aceste ședințe mai multe, și pe lângă aceste și trei extraordinare, fură necesitate de dezbateri, cari putem dice, că au interesat întreaga românie, asupra comunicațiunii atât de importante a P. S. Episcop Melchisedec despre adevărul potret al lui Stefan cel Mare, dñp a miniatură, ce descoperi în Evangeliarul dela Homor din Bucovina.

Academia, la propunerea secțiunilor istorice și literare, a aflat util a votă de urgență o misiune la Cernăuți, trâmînd pe Dl. N. Densușiu membrul sur corespondente, pentru a mijloci comunicațiunea pe puțin timp la Academia a prețiosului Evangeliar dela Homor. Avem de a mul-

țami P. S. Mitropolit al Bucovine pentru primirea rugăciunii Academiei. Ministrul Cultelor a pus de asemenea la dispozițiunea noastră unele odoare mănăstiresci, și mai ales abiliu penel al meritosului artist român dl. Buculescu, carele a decopiat mai multe portrete murali și inscripțiuni din Bucovina și dela St. Nicolae din Iași, — portrete și inscripțiuni cari ornează acuma galeria noastră și fură proprii a oferii prețioase elemente la interesantele dezbateri cari se agitară în Academia cu ocaziunea, atât a memoriei lui mai sus citat al P. S. Melchisedec, cât și a unei alte comunicații, — relativă la aceeași materie — a colegiului nostru dl. N. Ionescu, despre portretele domnesce, ce dlui descoperi în Iași la St. Nicolae cel mare. Asemene elemente multiple aduse în dezbateri, și mai cu seamă eparafatul din muzeu comunicat de dl. membru corespondente Tocilescu a înlesnit soluțiunea cea mai deplină cesțiunii în dezbateri. Este de dorit acum, ca Academia să dispună de mijloace pentru a publica diversele Evangeliare Stefaniane și reproducerea portretelor și a operelor de artă, de natură a arătă lumii române că Stefan nu scia numai mânu o spadă vitează în profitul țerei sale, ci era și un ilustru protector al artelor puse în serviciul altarelor.

III. Venind la ordinea imprimatelor executate în acest an, amintesc d-voastre, că s'a împărțit tomul II. seria II, secțiunea II, *Discursuri și memorie*, din Analele Academiei, iar tomul al III-lea (secțiunea I), va fi gata și se va distribui peste puține zile. Asemenea din Analele Academiei, secțiunea observațiunilor meteorologice pe anii 1879 și 1880, s'au tipărit până acum observațiunile facute la Brăila și acele din Iași. De îndată ce vor fi tipărite și cele dela școala de Agricultură din Bucuresci, se vor pune toate în usul publicului.

Tomul III secțiunea II (memorii) este sub presă. Din operele lui Demetrie Cantemir, „Istoria ieroglică și memorie” este tipărită sub îngrijirea dlui Odobescu. Ea nu s'a dat în publicitate din cauză că învetațul nostru coleg voese ce o însoțească de o precuvântare explicativă și de un glosar.

Dnul Odobescu a tipărit asemenea „Pravila cea mică” dela Gavra (1640). Nici aceasta nu a putut fi dată în usul publicului, nefind terminat de dl Odobescu studiul limbicic ce crede indispensabile pentru frasele, cuvintele și observațiunile slavone din text.

Manuscrutul lui *Udriste Năsturel* (viața sfinților părinți Varlaam și Ioasaf) a început a se tipări cu text critic și transcripțiune, dar nu putem spera că dl Odobescu care s'a însărcinat cu această lucrare, să o poată duce la capăt neîntârziat. Nu ne îndoiim că dacă perdem prin întârziere, vom fi recompensați prin modul cum dl. Odobescu va realiza execuțiunea deplină a lucrării ce a primit se face.

Tot numai precuvântarea lipsece la scrierea Principelui D. Cantemir „*Vita Constantini Cantemirii*”. Această operă este tipărită prin dl Odobescu și va fi dată publicității de îndată ce D-lui va trimite prefața cu care doarece se o însoțească. D-voastră veți ave înse a decide, dacă în decursul noului an academic nu ar fi bine să se imprime această operă și în traducțiune românească, cum s'a făcut și cu „*Descriptio Moldaviae*”.

Comentariile și glosariul „*Psaltirei lui Coresei*” constituind tomul al II-lea al publicării, cu care este însărcinat colegul nostru D. Hașdeu, sînt, după arătarea D-sale în curs de publicare. D-lui v'e va spune, la timp, pe cînd speră a ne putea da această operă.

Din Documentele Hurmuzachi s'au tipărit din tom. IV 79 coale și din fragmente 3 coale.

IV. La concursurile pentru cele mai bune cărți tipărite în decursul anului expirat, s'au prezentat deosebi autori cu scrieri din direcțiunea literară, și științifică. Operele acestora s'au trimis în cercetarea comisiunilor respective. Asupra raporturilor acestor comisiuni vom avea, Domnilor, a decide despre premiile Lazăr și Năsturel Herescu, de 5,000 și de 4,000 lei.

Pentru premiul destinat unei disertațiuni asupra „*Teranului român*,” a intrat în termenul legal, un manuscris, carele și acesta s'a dat în cercetare comisiunii respective.

Asupra celorlalte materii pentru care Academia a deschis concursuri, nu s'au prezentat nici un concurent. Vom avea deci, domnilor, a lua o nouă decizie asupra următoarelor disertațiuni și traducțiuni:

1. Descrierea completă sub raportul fizic și economic a unui județ. (Premiul Năsturel, de 5000 lei).

2. Despre sufixul licuid (l. r.) și sufixul gutural (k. g.) în limba română.

3. Despre activitatea literară și pedagogică a lui Ioan Eliade Rădulescu în raport cu epoca anterioară, adică cu finele secolului al XVIII, cu erudiții din Blaj și cu Văcărescii.

4. Traducțiunea din Amian Marcellin, destinată a se premia din fondul Zappa.

V. Academia va asculta în sesiunea aceasta discursul de recepțiune al D-lor S. Fl. Marian, Negruzzi și At. Marinescu D. Marian a și comunicat discursul său asupra unei materii cu totul noue și plină de interes: „*Chromatică Română*.” Cu răspunsul a fost însărcinat D. Hasdeu. Se așteaptă acum și discursul de recepțiune din partea D-lor Negruzzi și Marinescu.

VI. Comisiunii pentru explorarea Dobrogei san pus la dispozițiune speșele otărăte. Când timpul va permite D-lor membrii a o întreprinde vor realiza înscriinarea, ce am primit dela D-voastră, în interesul științei și a înalțării colecțiilor noastre.

VII. Aceste colecții sau mai înalțării și de estimp. D-lu D. Sturdza cu neobosir înmulțesc prețioasa colecțiune numismatică română.

Biblioteca s'a adăos prin donațiuni și prin cumpărări în marginile creditorilor ce ați bine-voit a acordă prin buget. Prețioase cărți și manuscrise ni-au fost oferite, de D-nii Odobescu, Alecsandri, Adroian, Ministerul cultelor și instr. publice, Sturdza, Urechia, etc. Numeroase opere ni-au intrat în relațiunile sporite ale Academiei cu diverse societăți învățate, cu cari am schimbat publicatiunile noastre. Din aceste vom cita pre Academia de instrupțiuni și bele litera din Paris, cea de Lincei din Roma, cea din Stocholm, cea din Barcelona, cea de științe din Paris, din Copenhaga, (Observatoriile din Petersburg, Brusela, Viena, Fiume, Craiovia, München, Londra, Richemond, Buda-Pesta, etc.

Colecțiunea documentelor ia proporțiuni îmbucurătoare. Din Venetia ne au sosit prețioase caete de copie, continuând, cu speșe foarte reduse, lucrarea începută de colegul nostru D. N. Crețulescu.

Asemenea colecțiunea de documente s'a adăos prin mai multe donațiuni intrate, din cari doue documente oferite de M. S. Regele, despre relațiunile lui Ștefan cel mare cu estremul Orient, și atelele dela d-nul Sturdza Dela d-na Elisa Sturdza s'a primit un dar nu mai puțin prețios: *Dosarul lucrărilor Comitetului unirii, din Moldova*, care dosar a rămas dela fratele Doamnei Sturdza, repositat regretat bun și in-

vățat român, dl. Const. Hurmuzachi, membru influente al mișcării unioniste din 1856.

VIII. În urma acestei înmulțiri a colecțiilor noastre era o necesitate inevitabilă adăogirea mobililor de conservare. Grația credislor acordate de d-voastră această necesitate a fost pe cât posibil îndestulată prin confecționarea a patru dulapuri noave. Această adăogire de mobilii va face și mai simțită imposibilitatea Academiei de a mai ocupa pe mult timp în localii ce rămân astăzi. Cestiunea construcțiunii de local propriu se impune Academiei, ca o condițiune sine qua non de viață și de dezvoltare.

IX. Casierul-comptabil va prezenta (conform alin. 3 de la art. 12) darea sa de samă anuală. Aci Secretariatul d-voastră general va consemna numai donațiunea făcută Academiei prin angustele mâni ale M. S. Regelui, de către d-nii frații Daniel. Acestia au donat 15000 lei în 30 de obligațiuni de stat cu 6%, arătând dorința, că venitul acestui fond se serve la înalțarea colecțiilor privitoare la istoria patriei: chrisoave, documente, cărți vechi, monete romănesce, manuscrise, etc. Această donațiune a și fost primită de Delegațiunea Academiei cu învinarea statului român, în puterea condusului d-voastre dl. 23 Martie 1881.

Cu cât asemenea donațiuni se vor înmulți, repetăm cu atât mai urgentă va deveni pentru Academia strămutarea sa în local propriu. Țera care a simțit necesitatea creațiunii acestui paladiu al limbii și istoriei sale, refuzare-o rare se înlesnescă Academiei construcțiunea palatului sau? Eu nu cred după cele ce deja a făcut pentru aceasta înalță instrucțiune națională, și cu această speranță în inimă, termin raportul meu dorind ca el să fie cel mult penultimul, ce voi fi avut a face către d-voastră. în acest local.

Secretarul general: V. A. Ureche.

Varietăți.

* (Urcarea vânilor.) Articulul de lege III din anul 1882 privitorul la aruncările provisorice ce sânt a se încassa cu unele vâni financiare.

Spre asigurarea § 1. veniului ce rezultă din cele mai de căpenitei vâni financiare stabilite în proiectul de lege, privitorul la noua tarifă vamală austro-maghiară cu prima Martie 1882 se vor încassa la vânuirea importului de pe mărfurile din tarifă vamală intrată în vigoare în urma articolului de lege XXI ex 1878. Înșirată sub 2. a și b, 4. b, 5. și 21. b. următoarele aruncuri:

de pe 100 chilogr. cafea brută 16 fl.
 „ „ „ cafea arsă 20 fl.
 „ „ „ stafide 6 fl.
 „ „ „ ciau 50 fl.
 „ „ „ vinuri de șampania 30 fl.

§. 2.

Încassarea acestor aruncuri de vamă (§ 1.) încată după trei luni dela intrarea lor în vigoare, dacă nu cumva s'ar stabili mai înainte o nouă tarifă vamală pentru mărfurile supuse acestor aruncuri.

§. 3.

Cu ducerea în deplinire a acestei legi este însărcinat ministrul de finance și cel de agricultură, industrie și comerț.

* (Miroslav Hubmayer.) Unul din șefii principali ai insurecțiunii Erțogevinene dela 1875 a fost d. Miroslav Hubmayer. — Slav austriac. D. Miroslav Hubmayer se găsece actualmente în Bucuresci. — Peter Lloyd primise, sânt câteva zile, o telegramă în care se spunea că d. Hubmayer, sătul de viața de propagandist s'ar fi decis să o rupă cu trecutul, se ceară ertarea autorităților austriace și să se

reîntoarcă acasă. Se adauge încă că dsa fusese și la librării Veis spre ai cere intervenți în această afacere. — Miroslav Hubmayer desminte această scire printru scrisoare trimisă lui „P. Lloyd” în care țice.

„Onorabilă redacțiune! În Nr 59 a lui „Pester Lloyd” dela 28 Februarie am găsit sub rubrica „telegrame” o scire din Bucuresci care mă face se vă dau următoarea declaraare, pe care vă rog se o publicați.

„Scirea că sânt în Bucuresci, că sânt tipograf și că am fost mai înainte în Laibach este adevărată. Neadeverat este însă că ași fi fost la tipografatul de aici Veis spe ai cere intervenți în favoarea mea pe lângă trimisul austro-ungar. Nu sânt în poziție de a avea trebuință de o astfel de intervenți și afară de ceea sânt obcinuit să merg totdeauna singur pe căile mele. — Conform acestui principiu am refuzat și o ofertă de acest fel ce mi se făcuse de o persoană ce stă în conexiuni cu consulatul austro-ungar. Vorbe ce ce mi se atribuice trebuie să de declar de nese scornitură reuțioase. Mărturisesc cu sinceritate că n'am stimă pentru Ruși, cărora le lipsece adevăratul patriotism și sentimentul nobilitat al libertății; același sentiment de dispreț îl am însă și pentru oamenii de aceeași categorie din toate cele lalte națiuni. — Se mai țice în telegrama menționată: că maș căi de ceea ce am făcut până acum — din necoroire foarte puțin, dar nu din vina mea — nu mi poate părea rău din simplul motiv că n'a fost nimic rău nedrept și deoare ce, mobilul lucrării mele n'a fost nici odată egoismul.”

* (Un indemnatic cavalere de industrie.) Acum trei luni se prezentase la directorul construcțiilor din Paris un domn, cu o îmbrăcăminte aleasă, care se da de austrie, spună că a fost vicepreședinte al camerei Comerciale din Viena, redactor-șef al unui mare ziar vianez etc.... El făcă d-lui Alphan, directorul, complimentele cele mai măgulitoare pentru frumosele și folositoare întocmiri ale capitalei Franceze, adăugea însă, că numărul cel mare de... guzani întunecă întru cătva aceste icoană strălucită. — Străinul spusă că vine din America străică unde descoperise o iarbă, care poate aduce moartea tuturor guzganilor din lume. Dl. Alphan nu i-ar permite oare o încercare în cloacele Parisului? Directorul se învoi și când subalternii să i anunțară că d. Limer — astfel se numia streiul — produce o adevărată punștie în poporul guzganilor de pe lângă Morgue, i dădu un certificat că în adevăr posedă numita iarbă. — Cu această hârtie străinul se duse la o firmă mare din strada Monthon și i propuse învoială, conform căreia pentru un avans de 50,000 fl. el i va da din buruiana sud-americană o cantitate atât de mare, în cât se poată omori cu ea pe toți guzganii din Europa. Firma primii propunere și dând lui Limer afară de cele 50,000 franci și alte sume considerabile, pe cari promise a le însoia după soseira corăbiile brasiliene. — Corabia însă nu mai sosi. Firma începu să bănuiască, dar d. Limer dispăruse.

Mai nou.

În momentul când era se punem numărul acesta în presa primim dela Caransebeș, dela o prea stimabilă persoană, încunosciintărea că Magistralul etății Caransebeșului a primit dela colonelul Kraft, comandatul regimentului de inf. 43, telegrama următoare

datată din Risauo, 11 Martie 4 oare 15 m. d. am:

„Fiii cerului de întregirea armatei, Caransebeș, cu ocașiunea ocupării Crivoscei s'au adevărit că sânt soldații model și grandioși în învingerea greutăților. Împărțesec aceasta în urma împunțericii ce am dela comanda divisiunii a 47 de trupe. Perderile puține până la disparență. Me rog pentru publicare mai departe. Noroc și fericire celor căror apartin acești soldații bravi!

Kraft m. p., colonel.

Delegațiunile se vor într'uniu pela mijlocul lui Aprile. După foi semi-oficiale credimul care s'ar cere dela delegații ar fi deocamdată numai deoseprătece milioane.

Loterie.

Sâmbătă în 8 Martie n. 1882.

Viena: 31 37 66 82 6
 Timișoara: 85 18 84 20 27

Bursa de Viena și Pesta

Din 11 Martie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.—	118.30
1 emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientul ung.	88.80	89.25
1 emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	108.—	108.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.50	—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	131.60	131.76
Oblig. ung. de resemprăntarea pământului	98.30	98.25
Oblig. ung. cu clausulă de sorșire	96.25	96.—
Oblig. ung. arbitrarie temșene	96.50	96.—
Oblig. ung. arb. temș. cu clausulă de sorșire	95.50	95.—
Oblig. ung. arbitrarie croato-slavonică	96.25	96.—
Oblig. ung. arb. croato-slavonică	98.—	—
Oblig. ung. de resemprăntarea țicimă de vin	96.50	97.25
Datoriile de stat austriacă în hârtie	74.75	74.75
Datoriile de stat în argint	75.45	75.75
Renta de aur austriacă	93.55	93.45
Sorșii de stat dela 1860	128.05	128.—
Aceiuni de bancă austro-ung.	819.—	820.—
Aceiuni de credit aust.	309.80	311.—
Aceiuni de bancă de credit ung.	329.25	310.—
Sorșii unguresci cu premit.	116.50	117.—
Sorșii de regularea țiciei	109.—	109.50
Scrieri fonciare ale institutiunii „Albina”	—	—
Argint	—	—
Galbin	5.68	5.61
Na valon	583/4	5.82
100 maree nemșeci	58.75	58.75
Londra (pe polia de trei luni)	120.60	120.65

25 zăam. 1882

[32] 2-3

Arveresi hirdetmény.

Alulit kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezenek közhírre teszi, hogy a Hosszaszói kir. járásbírószág 183 számu végzésés által N. Szebeni „Albina” takaréks. és hitelintézet végrehajtót járára Szépmeyzi Páhl Mátýás és társai ellen 200 frt. 10kc. ennék 1878 évi October hó 13 napjától számított 6% kamata és eddig összesen 49 frt. 15²/₁₀ kr. perköltési követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felelőgt és 518 frt. 10 kra becsült és pediglen Rökérth Jánosnak: 4 juh, 2 löszekér, 1 ökörszekér, 8 szekér szena, 4bőve hízabutor, 1 pár lóhárn, 92 cőzetű cseréfkád, 1 palinkafőzőüst, 2 nagy cseréfkád, Kússa Mátýásnak: 1 pár ökrötűnő 2 éves, Páhl Mátýásnak: 1 tehénből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladnak.

Mely árverésnek a 25/1882 sz. kiküldött végzés végzés folytán a hely színen, vagyis alpercek lakásában leendő eszközöslésre 1882-ik év Márczius hó 17-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezenek elő megjégzészel hívatnak meg: hogy az érrintett ingóságok ezen árverésen, az 1881 évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legűsbet igérőnek becșarón alul is eladati fognak.

Az alárverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiűszend.

Kelt Hosszaszozsán 1882-ik évi Márczius hó 5 napján.

Láng Robert, m. p., kir. bírósági végrehajtó.